

Fraværende.

Andræ; Brock; Dresing; Frijs-Friisenborg; Lehmann; Liebe; Moltke-Hvitfeldt; Pedersen, S.; Rosenørn-Lehn; Suenfon; Ulsing.

Formanden: Sagen er saaledes fremdeles under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A., Sp. 977—78) vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Formanden i det andet Thing med Anmodning om der at forelægge det.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Udkast til Lov om en forandret Inddeling af Medicinalvægten.“ (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 266).

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Endringsforslag. Lovforslaget i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Fischer: Som jeg for et Dieblif siden i urette Tid tillod mig at bringe i de ærede Herrers Erindring, reiste jeg ved denne Sags Iste Behandling Indsigelse mod Nødvendigheden af denne Lov. Jeg har ikke kunnet forandre min Overbeviisning om det U hensigtsmæssige i at vedtage den ved Det, som den ærede Justitsminister dengang ansførte, og som jeg siden ogsaa har overveiet. Den ærede Minister gjorde gjældende, at det Hensyn, som navnlig maatte bevæge os til at vedtage Lovforslaget, var det, at danske Recepter skulde kunde benyttes i Udlandet, og at en i Udlandet affattet Recept skulde kunne bruges her i Landet. Hvad det sidste Punkt angaaer, vil det let falde Enhver i Minde, at naar en Recept, paa hvilken Vægteenheden er et Gram, bringes paa et Apothek her, vil det ikke frembyde den ringeste Vanskelighed at faae den expederet, da enhver

dansk Apotheker veed, hvad et Gram er; naar en Ort indføres som Eenhed for Apothekervægt i Danmark, vil Expeditionen være aldeles simpel, da, som bekendt, en Ort er det Halve af et Gram. Der kan altsaa derfor aldeles ikke hentes nogen Grund for Lovforslaget. Der er tilbage, at den, der har faaet en Recept skreven i Danmark, gaaer med denne til et Apothek i et fremmed Land, hvor man har Gram som Eenhed; naar da den, der reiser i Udlandet, har forsynet at faae den Recept, han vil benytte der, omskrevet, saaledes at der istedetfor Ort sættes Gram, saa kan det vel tænkes, at Apothekeren i det fremmede Land ikke veed, hvad en Ort er; men naar den, der har Recepten, selv veed, at en Ort er det Halve af et Gram, vil han med største Lethed kunne forklare den fremmede Apotheker, hvad det er, han ønsker. Jeg kan derfor ikke indsee, at der er den ringeste Grund til at vedtage en Lov, der for Apothekerne indfører en anden Vægt end den, der efter den bestaaende Lov er gjældende for Handelsvægten, og jeg maa derfor stemme mod Lovudkastet.

Justitsministeren: Jeg maa ligeoverfor den ærede sidste Talers Ytringer dog gjen-tagende udtale, at jeg troer, det overveiende Hensyn her maa være, hvad der for den egentlig Apothekervares Dispensation er det Hædligste. Den ærede Taler indrømmede mig, at i ethvert Fald en Omskrivning maatte finde Sted, naar en fremmed Recept skulde tages tilfølgende paa et dansk Apothek, og omvendt. Jeg indrømmer, at det naturligviis er en let Sag for en Apotheker i Danmark, naar Recepten følger Gramsystemet, at omskrive den i de i Handelsvægten gjældende Underafdelinger, men jeg kan ikke indrømme, at det for den Danske, som i Udlandet faaer Brug for Medicin, vil være let at faae vedkommende Apotheker til at foretage den i og for sig ganske vist ikke vanskelige Omskrivning af Dvint og Ort til Grammer og Dele af Grammer. Det forekommer mig, at det ligeoverfor den indstændige Anmodning fra den Autoritet, som for Diebliffet er bestjæstiget med at udarbejde en ny dansk Pharmacopoe, om at indføre Gramsystemet uforandret, uden at det belemres med disse